

2. De nuværende pensionsbestemmelser for folketingsmedlemmer og Folketingets formand

Folketingsmedlemmer

De nugældende pensionsbestemmelser findes i valglovens kapitel 14.

Siden tjenstemandsreformen i 1969 har man tilstræbt, at valglovens pensionsbestemmelser for forhenværende folketingsmedlemmer i videst muligt omfang ligger tæt op ad de regler, som gælder for tjenstemænd.

Folketingets formand

Pensionsbestemmelserne for Folketingets formand findes i valglovens kapitel 15. Disse pensionsbestemmelser er alle direkte henvisninger til pensionsbestemmelserne i lov om vederlag og pensioner m.v. for ministre.

Økonomiske og administrative konsekvenser for Folketinget

Lovforslaget indebærer administrative forenklinger. Det gælder for såvel afviklingen af samordningsfradraget og den ændrede pensionsberegning m.v. Lovforslaget vil dog med den foreslåede tilpasning mellem det nuværende og det foreslåede system i en overgangsperiode være forbundet med et administrativt merarbejde som følge af omberegning af pensioner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen vedrører beregningen af egenpensionen for et folketingsmedlem og svarer til bestemmelserne i tjenstemandspensionsloven. Et folketingsmedlem opnår fortsat højeste egenpension efter 20 års medlemskab. I den første del af den maksimale pensionsalder optjenes en større del af pensionen end i den sidste del, hvilket ligeledes er tilfældet for tjenstemandspensionen. Den degressive profil i pensionsberegningen er en følge af, at dyrtidsreguleringen i 1975 blev ændret til et fast kronebeløb for de højere pensioner, mens det for de lavere pensioner fortsat blev beregnet procentvis.

Til nr. 2

De foreslåede regler svarer til de nye bestemmelser i tjenstemandspensionsloven. For at forhindre, at egenpensionen efter de nye regler bliver lavere end den nuværende egenpension, og som følge af bortfaldet af samordningsfradraget, ydes der til pen-

sionsberettigede medlemmer under 67 år et tillæg, der er afhængig af, hvor længe den pågældende har været medlem af Folketinget. Tillægget bortfalder, når den pågældende fylder 67 år.

Til nr. 3 og 4

Med de foreslåede bestemmelser skabes der overensstemmelse mellem de nye regler i tjenstemandspensionsloven og bestemmelserne i valgloven. Forslaget indebærer, at en ægtefælle efter et folketingsmedlem, der afgår ved døden, har ret til ægtefællepension, såfremt ægteskabet blev indgået, før afdøde var fyldt 65 år, såfremt ægteskabet var indgået, før afdødes medlemskab var ophørt, og såfremt ægteskabet var indgået mere end tre måneder inden dødsfaldet. Den sidste betingelse gælder dog ikke, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Til nr. 5

Bestemmelsen om beregningen af ægtefællepensionen svarer til de nye bestemmelser i tjenstemandspensionsloven.

Til nr. 6

Også til ægtefællepensionen ydes et tillæg til ægtefællepensionister under 67 år. Se i øvrigt bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 7

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 8

Ændringerne vedrører procentreguleringen af pensioner og efterindtægt af pensioner og svarer til de nye bestemmelser i tjenstemandspensionsloven.

Til nr. 9

Ændringen følger af, at de hidtidige bestemmelser om samordningsfradrag ophæves.

Til nr. 10

Stk. 5 i valglovens § 118 foreslås ophævet, fordi pensionerne efter nærværende lovforslag foreslås beregnet på grundlag af medlemmernes grundvederlag og ikke længere på grundlag af pensionsgrundbeløb m.v.

Til nr. 11

De foreslåede bestemmelser vedrører en over-